

כאייל תערוג

פרשת שבוע לעילוי נשמת אייל מבורך מויסו הי"ד

מי שיש בו יותר 'קמח' – כל הרוחות שבעולם לא יכולות להזיז אותו ממקומו. פה נדרש האדם להכריע: האם הוא בוחר שה'קמח' שלו, המעשים שלו, יהיו טובים או לא, איזו דרך חיים תחזיק אותו יציב בעולם כ-"אחרי המעשים נמשכים הלבבות".

בהמשך הפרשה מתריס קין כלפי אלוהים: "השומר אחי אנוכי?" מדוע הוא צריך לשמור על אחיו, מדוע שידע איפה הוא נמצא? ובתוך כך פטר עצמו מן הקשר הבסיסי ביותר בין אחים.

המעשה שהוא בחר **במודע** לעשות – לבחור ברע, להתנער מהטוב ולהתנער מאחיו שלו – גרם לזעמו של הקב"ה עליו.

חיינו הם לא רק הדברים שקורים לנו, אלא גם איך אנחנו בוחרים לפעול בעקבותיהם. במידה שנסתכל עליהם בחיפוש אחרי כל מה שאינו טוב – נמצא אותו; ובמידה שנסתכל עליהם בחיפוש אחרי הטוב עצמו – נמצא גם אותו.

הרבה מדובר על גורל ועל השאלה "אם הדרך שלי כבר כתובה מראש אצל הקב"ה – האם באמת יש לי כאדם בחירה חופשית?". אני מאמינה שכן. גם אם כל צעד שלי בעולם כבר נקבע בשבילי – אני היחידה שיכולה להחליט איך הדבר יקבע אצלי בנפש, להסתכל עליו בעיניים טובות או לא.

ובעיניי על זה כל הסיפור. לא רק להאמין שכל מה שקורה הוא לטובה בזכות הבחירות של הקב"ה, אלא גם להאמין ולדעת שכל מה שקורה לי הוא לטובה בזכות **הבחירות שלי**. שטוב וחסד יסובבו אותנו כל ימי חיינו בגלל שאנחנו **בחרנו** לראות שיש בהם טוב וחסד.

בשמחת תורה התחילה המלחמה הארוכה בתולדות מדינת ישראל, ובשמחת תורה גם הגיעה צעד נוסף לסיומה, וכמה סימבולי זה שאנחנו קוראים השבת את פרשת בראשית. מתחילים מהתחלה.

כשאייל לחם בעזה, הוא לא היה צריך לחשוב מה זה 'טוב', כי המצפן האלוקי הזה פשוט היה טבוע בו, הוביל אותו בחייו עד לרגעיו האחרונים.

לפני שחנן פורת ז"ל נפטר, שאלו אותו מה הוא רוצה שיזכרו ממנו, הוא ענה: "רציתי להיות טוב".

אייל היה טוב. וכל צעד שלו בעולם היה לשם הטוב, מבחירה והחלטה. הוא ידע מי הם האחים שלו והכריז – שומר אחי אנוכי.

בהפטרה אומר ישעיהו: "לְפָקֶחַ עֵינַיִם עֲוֹרֹת לְהוֹצִיא מִמִּסְגַּר אֲשִׁיר מִבֵּית כְּלָא יִשְׁבִּי חֲשֹׁךְ: " (ישעיהו מב).

כאייל תערוג

פרשת שבוע לעילוי נשמת אייל מבורך מויטו הי"ד

בשבוע האחרון שבו אלינו האחים שלנו שנלקחו בעל כורכס מבתיהם וארצם. משימתו של אייל הגיעה עוד צעד להשלמתה, והוא כל כך מורגש בימים אלה.

בעסקת החטופים הראשונה כתב:

"הבוקר נכנסת לתוקפה הפסקת האש שבמסגרתה חוזרים לארץ 50 חטופים ישראלים. אי אפשר להתכחש לעובדה שלנו יש חלק בדבר הזה".

ההקרבה העצומה בשביל ניצחון הטוב והאור על החושך – הובילו אותנו להשבת החטופים, ובעז"ה שנתבשר בבשורות טובות ולהשבת אחינו החללים כולם.

"ופדויי ה' ישובון ובאו לציון ברינה".

שבת שלום,

נעמי שטאל